

koje je Breton žigosao još pre 20 godina
ali treba reći
treba reći da postoji naša potčinjenost
našim ulicama bistroima danima noćima
njihovoj brbljivoj ravnoteži
koju remeti samo težina reči
budući da je jedina poezija — reč ponekad menja glagol biti u futur

zaista ne znam više šta da činim da bi se pesma odlepila od
života
ali DA BI SE SRUŠIO GETO REČI TREBA
SRUŠITI
SVE ZIDOVE
IMAJUĆI U VIDU
I ZID
PRIVATNOG ŽIVOTA
koji će se na kraju vratiti
društvu
ČISTIJI JER
BIĆE JASNIJI
pišem velikim slovima reči budućnosti
dok čekam, ove reči osuđuju čak i moju cigaretu
ali ona gori
sama

vreme je da se ponovo sačine crni spiskovi
uostalom oni će biti
CRVENI

da se uspostavi Teror
vreme je telefonirati Robespjeru
započeti
RESTAURACIJU RAZUMLJIVOG
vreme da se otvore ustave
da se puca na asfalt
vreme da se odskrinu zavese tišine
PESMA MAGNETOFONSKA TRAKA
poezija mora da promeni svoj kurs
i zaplovi prema REČI
to je jedini moralni imperativ
pesnika Zapada

čist papir je samo transformator jedne mentalne struje
koja ide prema sebi
kroz realnost

pisanje se ponovo mora latiti

crvene boje
jasno i glasno pisanje pesma života
jasno i glasno pisanje
s uverenjem da smo se rešili svih
naređenja

ŽIVOT I JESTE I NIJE LITERATURA
uostalom nije reč o tome

iako kažem
REVOLUCIJA JE NAŠE SEĆANJE

shvati ne kažem ništa drugo do
vrata bubnjaju
vrata
bubnjaju

kao val posle ljubavi
kad
ljubav
ostaje jedini mogući izlaz
dok se trajući gušimo
to je sudbina svih nas u ovom dobu s ogradama u kom se

mokrenje zvezda kažnjava
smrću
smrću u obliku sleganja ramenima
jer
monopolistički državni kapitalizam ili organizovani kapitalizam
ima dobar želudac
i sa istom slinavom lakoćom
vari
štrajkove Rodijasete¹ demonstracije u Konu² i ovu
pesmu
koja je razjarena
jer mora govoriti o sebi
smrću kažem u obliku sleganja ramenima
ali ona je uzrok intelektualne sabotaže afektivnog bojkota
neojezuitske strukture
običaja
REVOLUCIONARNA RAZDRAŽENOST LJUBAVI JE NA DNEVNOM REDU
nema druge parole u ovim rukama koje le crtaju
budućnošću
i srećom
drhtim dok slušam tog sindikalnog lidera za stolom kraj nas

ALI
da bismo postigli konačnu revolucionarnu saglasnost
podela rada nalaže mi da pišem ovu pesmu
u kojoj se govori samo o pravu na
reč

JER ONA JE ŽELJA...
OBIČAN PESNIK...
ali TREBA doći
do TOGA...

ova pesma ovde
hoće da se vine u ime svih glasova što se čuju
i u ime onih koji su nemi
POEZIJA NIJE AVANTURA
već rad koji jednog dana treba platiti
udružiti
davaćemo večernje časove
jutarnje časove
neće biti ispita
neurađen pismeni sastav neće biti razlog za eliminaciju
ako reč bude imala reč
a pesnica na slolu oko u obliku mrlje mastila
postavićemo život
na tračnice koje ćemo potom
MINIRATI
hoću da kažem život ovakav kakav je
ali treba ga prvo

IZREČI
zbog toga treba ukinuti
poetsko onanisanje
JER...
OBIČAN PESNIK...
ali treba DOĆI do
TOGA...

aprila 1968.

Prevela s francuskog
Mirej ROBEN-TOMIĆ

¹) Poznata fabrika hem. proizvoda.

²) Industrijski grad u Normandiji.